

<http://physicsweb.org/article/news/6/5/3>

2002/05/03

آزمون - تابش - مقیاس کوچک برای تلفن - همراه

یک روش - جدید برای تعیین - گرما ی حاصل از تلفن - همراه بار آورده اند، که با آن می شود آثار - تابش بر ساختارها ی ظرفیت ی مثل - گوش - درونی و چشم را بررسی کرد. پُرن فان د کامیر [1] و هم کاران - ش از دانشگاه - اوترخت در هلند، با استفاده از روش - کانونی کردن - شبیه ایستا، جذب - تابش را با تفکیک ی بسیار بیشتر از بررسی های پیش حساب کرده اند. آن ها در یافتن تابش ی که بعضی از ساختارها ی مقیاس کوچک - سر جذب می کنند، بیش از چیزی است که از روش های محاسبه ی معمول به دست می آید [2].

در بررسی های قبلی ی جذب - تابش - بس آمپرادیویی در بدن (و افزایش دما ی متناظر با آن) تغییرات - با مقیاس های بزرگ تر از 2 mm آشکار شده بود. این روش ها برای بررسی ی اندام های بزرگ - سر (مثلًا مغز) که عمدتاً از بافت - یکسان ی تشکیل شده اند، کافی است.

اما فان د کامیر و لاخندهیک [3] حدس می زندند این روش برای نقشه برداری ی دقیق از جذب در اندام های کوچک (مثل - گوش - میانی و چشم) کافی نباشد. این ها بافت های متعددی دارند (مثلًا استخوان، ماهی چه، و مایع - چشم) که هر کدام تابش را با آهنگ - خاص ی جذب می کنند.

این پژوهش گران برای آزمودن - حدس شان آثار یک تلفن - همراه بر یک مدل - کامپیوترا ی سر - یک زن - بالغ را حساب کردند. تلفن - همراه با یک آنتن شبیه سازی شده بود که تابش ی با بس آمد - 915 MHz می گسیلید. آن ها جذب را در مقیاس های 0.4 mm، 1 mm، و 2 mm بررسی کردند؛ یعنی بزرگ ترین عنصر حجم شان بیش از 64 برابر - کوچک ترین عنصر حجم شان بود. در بزرگ ترین مقیاس، نقش - جذب کاملاً

شبیه_ چیزی بود که در آزمایش‌ها ی پیش به دست آمده بود. این آزمایش‌ها نشان می‌دادند بیشینه ی افزایش دما در سر K ۰.۱۵ است.

در مقیاس‌ها ی کوچک‌تر، نتیجه برا ی مغز‌شبیه به نتیجه ی حاصل از آزمایش‌ها ی پیش بود، اما چنان که پیش‌بینی می‌شد، مقدار_ جذب در بخش‌ها ی دیگر_ سر متفاوت بود. به‌ویژه، معلوم شد مقدار_ جذب در یک لایه ی مایع_ مغزی_ نخاعی حول_ مغز، بیش از مقدار_ جذب در بقیه ی مغز است.

این پژوهش‌گران می‌گویند از این‌جا اهمیت_ بررسی ی واکنش_ ناحیه‌ها ی کوچک با بافت‌ها ی مختلف به تابش معلوم می‌شود. آن‌ها می‌گویند این بررسی به‌ویژه برا ی عضوها یی مهم است که تلفن_ هم‌راه نزدیک_ شان قرار می‌گیرد، مثلًاً گوش.

فان د کامیر گفت: ”از بررسی‌ها ی ما روشن است که در مقیاس‌ها ی کوچک، لازم است تفکیک_ مدل‌سازی ی الکترومغناطیسی زیاد باشد.“ حالا این پژوهش‌گران می‌گویند روش_ شان را می‌شود برا ی تفکیک‌ها ی بیش‌تر هم به کار برد.

[1] Jeroen van de Kamer

[2] Physics in Medicine and Biology **47** 1827

[3] Lagendijk